

FELVIDÉKI PORTYA

2019. április 24-27-ig vettünk részt a Határtalanul: Felvidéki Portya elnevezésű projekten. Résztvevők: hetedik évfolyam tanulói és néhány nyolcadikos diák.

1.nap Negyed hatkor már szinte mindenki megérkezett az iskola elé. Meglepetésünkre emeletes busz várt minket. Menetrend szerint fél hatkor indultunk volna, de csak egy félórás késés után sikerült ezt megtenni. A későt tapsviharral fogadtuk. Sajnos útközben eleredt az eső, de szerencsénkre el is állt egyhamar. Első megállónk Selmecebánya volt. Útközben felvettük a két idegenvezetőnket; Balázst és Gábort. Selmecebányára érve kettő osztódtunk; fiúkra és lányokra. Mi lányok tekintettük meg először a bányamúzeumot. Egy kisfilmet láthattunk a Bertalan-akna történelméről, és egy kis eligazítást kaptunk magyar fordításban. Ezután felszerelkeztünk kobakkal, savlámpával, köpennyel, és elindultunk a bányába, ami nagyon érdekes volt. Nyirkos, sötét helyeken mászkáltunk, és magyarázatot kaptunk az ott látott dolgokhoz (bányászhold khm... khm...). Majd elindultunk Selmecebánya belvárosába. Egyébként gyönyörű szép volt a kilátás a városból, ködös és nyirkos, de ez volt benne a legszebb. Egy csodás falhoz érve, (ami megmutatja a város történelmét, ez szerintem nagyon ötletes), megismertük a város múltját. Majd a Szentháromság térhez érve, ahonnan láthattuk a Leányvárat, készítettünk egy közös fotót. Ezután Besztercebánya felé vettük az irányt. Ott megnéztük a Mátyás-házat és egy emlékművet. A főtéren egy fél órára elengedtek minket. Később elindultunk Alsóerdőfalvára, a szállásunk felé. Nyolc körül meg is érkeztünk. És elkezdődött a szobákért folyó harc, de szerencsére mindenki elégedett volt vele. Majd vacsorához hívtak minket. A vacsora minden este nagyon finom volt. Természetesen eközben folytak le az ilyen beszélgetések, hogy: Mikor jössz át? Hova mész? és hasonlók... De itt beszéltük meg a nap történéseit is. Minden este tájékoztatót kaptunk a másnapi programmal kapcsolatban is. Vacsora után persze a kicsomagolást követően (vagy azt megelőzve), mindenki szomszédoláshoz fogott, de sajnos tízkor takarodó volt, és a tanárok mindenkinek a szobáját ellenőrizték (mondanom sem kell, hogy voltak ki-be szökdecselők az éjjel J).

2.nap: A reggeli hét órás ébresztőt követően mindenki szeméit nyitogatva és ásítva kelt fel. Meglepődve tapasztaltuk, micsoda kilátás nyílik az ablakainkból. Az egyik legszebb, amit valaha láttam. Háromnegyed nyolckor mindenki már a friss, svédasztalos reggeliért állt sorba. Természetesen ilyenkor beszéltük meg az éjjel történeteket. Reggeli után a tanárok vizitet tartottak a szobáinkban. Késmárkot vettük úticélba. Elsőnek egy gyönyörű fatemplomot, a késmárki evangélikus templomot néztük meg. Mikor beléptünk, elámultunk a csodálattól és attól, hogy ott minden fából van. Ezután Thököly Imre sírhelyét néztük meg, majd, ha már úgyszólván Thökölyről volt szó, akkor elmentünk a Thököly-várba, bár be nem men-

tünk. Majd hova máshova is mentünk volna, mint a Billába. Mindenki jól be is vásárolt az éhínség ellen, és az Ólublói várhoz vettük az irányt. Megérkeztünk és megkaptuk a hideg ebédjeinket. A várat egy kacskaringós úton értük el. A várba először a fiúk mentek be, aztán mi következünk. A vár egyik legérdekesebb része a 710 méter magasan levő torony volt. Ahhoz, hogy feljuthassunk egy nagyon meredek lépcsősoron kellett túljutni. De abszolút megérte, mert lenyűgöző volt a kilátás fentről. A Csorba-tó volt a következő megállónk. Meglepetésként ért, hogy a tó még mindig be volt fagyva, de nem csoda, hisz az éjszakai mínuszok nagyon csontig hatolók voltak. Természetesen a csodás tavat körbesétáltuk. Ezen a napon értünk a legkorábban a szállásra. Ezután a szokásos procedúra következett.

3.nap: A leghúzósbab, de egyben a legjobb napunkhoz értünk. Először a Béla-barlanghoz mentünk. A cseppkőbarlang, melyhez egy meredek emelkedő vezetett, csodálatos volt. A sztalagmitok elbűvölő formákat alkottak. Később Lőcsére vándoroltunk át (nyugi nem sétáltunk el odáig). Lőcsén a lőcsei fehér asszony legendáját is megismerhettük. Még egy szégyenketrecet is megpillanthattunk (volt aki be is mászott). Említést tettünk a Thurzóházi-ról, amit láthattunk is. Egy kicsit megpihentünk a parkban, és várfalhoz indultunk ezután. Majd az ebédünket is elfogyasztottuk egy parkban/pihenőhelyen, ahol szoros barátságot kötöttem egy méhecskével. És elérkeztünk a nap legnehezebb részéhez, a vízészéshez induló túrához. Egy füledt, szétizzadott sikló út után kiértünk a hegyre, és elindultunk a szűkös, kövekkel teli meredek úton, hogy láthassuk a vízészést. A körülöttünk elterülő tájban rengeteg viharvert fát láttunk. Amikor megpillantottuk a vízészést, még rengeteget kellett menni.... A zuhatag hatalmas és hosszú volt. Egy kis hídon állva tudtuk lefotózni, csodálni a zuhatagot. Csodásan estek le a kövekről a vízcseppek. Még tovább mentünk a zuhatag egyik felsőbb részéhez. Ott is készítettünk fotókat. Tovább ballagtunk a hegyen. Láttunk kikericsét is. Nagyjából 1300 méter magasan voltunk a túra közben. Még mentünk egy darabig a havas hegyen, mindenhol szép volt a kilátás. Majd végeztünk a hegyi túrával, és mivel a sikló már nem volt elérhető, a hegyoldalon mentünk le. Lent megnéztük, hogy mennyit gyalogoltunk, ez kb. 19 kilométer volt, és elindultunk a szállásra. Vacsora után egy tesztet töltöttünk ki, amit a nyolcadikosok javítottak ki, az eredményeket másnap tudtuk meg. Egy kissé szomorú volt az este, mivel ez volt az utolsó Szlovákiában töltött éjjel.

4.nap Reggel hamarabb kellett kelni, és hétre levinni a buszhoz a csomagokat. Reggeliztünk és elindultunk Rozsnyóra, ahol egy iskolát látogattunk meg. Az utolsó állomáshoz, Kassához indultunk. Útközben említést tettünk a mellettünk elhaladó Szepsi várról. Kassán a Szent-Erzsébet dómot és II. Rákóczi Ferenc sírját néztük meg, amit egy idős néni mutatott be nekünk. Elénekeltek a himnusz és virággal koszorúztuk meg az emlékhelyet. Vásároltunk egy közeli plázában, majd elindultunk haza. A buszút nekem egy kicsit melankolikusnak telt, hiszen szerettem Szlovákiában az osztálytal, a barátokkal lenni. De persze a visszaúton sem lankadt a hangulat. Este fél kilenc környékén jöttünk meg. Aznap este na-